

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ (Ιωάν. 20, 19-31)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στον Άγιο Θωμά Πρέβεζας, στις 15/4/2007)

1. Έξω η ολιγοπιστία

Σήμερα είναι η Κυριακή του αγίου αποστόλου Θωμά. Και συνυφαίνεται με την ανάσταση του Χριστού.

Ποιό είναι το νόημα της σημερινής εορτής;

Μετά την σταύρωση του Χριστού οι άγιοι απόστολοι ήσαν εντελώς απογοητευμένοι. Και η πίστη που είχε φυτρώσει στις καρδιές τους, τότε που ήταν μαζί τους ο Χριστός και έβλεπαν τα θαύματά του και άκουγαν την διδασκαλία του, κινδύνευε να διαλυθεί εντελώς. Και να ξεπέσει.

Αλλά τη νύχτα της Κυριακής, ενώ ήταν σκοτάδι, είδαν τον Χριστό ανάμεσά τους, στον τόπο όπου είχαν συγκεντρωθεί. Και αυτή η εμφάνιση του Χριστού, λέγει και ένα τροπάριο της σημερινής γιορτής, ήταν μία έκπληξη ολόφωτη. Ήταν ένα γεγονός, που ενώ είχαν μέσα τους και έξω σκοτάδι, γέμισε τους αποστόλους φως και διάλυσε και το έξω το σκοτάδι. Γιατί είδαν τον Χριστό ζωντανό μπροστά τους. Και κατάλαβαν ότι εκείνος που είχε σταυρωθεί δεν είχε παύσει να υπάρχει. Δεν είχε σβύσει. Αλλά ήταν πιο δυνατός από πριν. Ότι ήταν νικητής, όχι κάποιου θνητού ανθρώπου, αλλά του θανάτου και του άδου που είναι ο φοβερότερος εχθρός μας.

Έτσι λοιπόν, εμφανιζόμενος ο Χριστός μέσα στο υπέρων της Ιερουσαλήμ, έκανε τους μαθητές του να καταλάβουν ότι είχε συντελεστεί η μεγαλύτερη νίκη στον κόσμο. Η νίκη εναντίον του θανάτου και του Άδου. Ο Χριστός τους το επεβεβαίωσε με τον χαιρετισμό του. Τους είπε: «Ειρήνη υμίν». Δηλαδή κερδίσαμε τον πόλεμο και επιβάλαμε την ειρήνη που θέλουμε. Απολαύσατέ την· την ειρήνη του Θεού.

Όλα τα δώρα του Θεού είναι καλά. Όλα είναι μεγαλύτερα από κάθε επίγεια δωρεά. Αλλά το μεγαλύτερο δώρο του Θεού για τον άνθρωπο είναι η ειρήνη. Ειρήνη σημαίνει: έχω σιγουριά ότι κοντά μου στέκει ο Θεός και ότι ο Θεός είναι ακατανίκητος, Κύριος των πάντων. Και δεν έχω να φοβάμαι απολύτως τίποτα. Αυτό ήθελε να πει ο Χριστός στους αποστόλους όταν αμέσως μετά από

την ανάσταση τους είπε: «Ειρήνη υμίν». Διώξετε κάθε ίχνος από φόβο, από δισταγμό, από ολιγοπιστία. Είμαι μαζί σας.

2. Το μετόχι του ουρανού

Οι απόστολοι όταν είδαν τον αναστημένο Χριστό ανάμεσά τους, κατανόησαν ότι εκείνη την ημέρα το υπερώο της αγίας παραμονής τους στην Ιερουσαλήμ, εκείνο το σπίτι που έμεναν, είχε γίνει το κέντρο της Βασιλείας Του. Ο Χριστός τους είπε: «Λάβετε Πνεύμα άγιον». Και να το ξέρετε· ότι εκείνο που χωρίζει τον άνθρωπο από τον Θεό είναι ο εαυτός του, τα αισθήματά του, οι σκέψεις του και οι πράξεις του· οι αμαρτίες του, που όσο μένουν επάνω του, κάνουν τον άνθρωπο να μην θέλει τον Θεό, να μην μπορεί να τον πλησιάσει ακόμα και να το θέλει. Και τον κάνουν να ζει την κατάσταση της κατάρτας.

Αλλά εγώ σας δίνω εξουσία, είπε ο Χριστός. «Λάβετε Πνεύμα άγιον. Αν τινων αφείτε τας αμαρτίας, αφήνται αυτοίς, και αν τινων κρατείτε, κεκράτηνται». Δηλαδή, όποιος άνθρωπος πλησιάσει εσάς και ζητήσει από εσάς που σας έχω εγώ εξουσιοδοτήσει, άφεςιν αμαρτιών, ακόμη και αν είναι σαν τον ληστή που εγώ συγχώρησα επάνω στο Σταυρό, θα συγχωρηθεί και αυτός. Και από την στιγμή εκείνη θα γίνει μέλος της Βασιλείας μου και της Εκκλησίας μου.

Αν θέλαμε να πούμε με απλά λόγια τι είπε ο Χριστός στους μαθητές του θα λέγαμε:

«Ξέρετε; Εγώ επάνω στη γη έχω πλέον μία διεύθυνση που θα με βρίσκετε. Έχω τόπο κατοικίας. Έχω κέντρο δραστηριότητας. Ο τόπος αυτός είναι η Εκκλησία. Αν θέλετε να με βρείτε, εκεί θα με βρείτε. Εκεί θα λάβετε την χάρη μου και την ευλογία μου». Η Εκκλησία ήταν τότε ο τόπος που ζούσαν, δρούσαν, κουβέντιαζαν, ευλογούσαν και αγίαζαν οι άγιοι απόστολοι. Και σήμερα είναι ο κάθε ναός της Ορθόδοξης εκκλησίας μας, που έχει ανεγερθεί στο όνομα του Χριστού και μέσα στον οποίο παίρνουμε αγιασμό και βρίσκουμε σωτηρία.

Στην Εκκλησία αδελφοί, δεν ψάχνουμε να βρούμε αγίους. Όπως και στον κόσμο δεν ψάχνουμε να βρούμε αγίους.

Ο κόσμος είναι ένα μεγάλο περιβάλλον γεμάτο λαχανικά, δένδρα καρποφόρα, αλλά και αγκάθια και ζιζάνια. Η Εκκλησία του Χριστού και η παρουσία του Αγίου Πνεύματος και των διακόνων του Χριστού έχει μία αποστολή: Να κάνει τα αγκάθια λουλούδια και τα ζιζάνια λαχανικά. Να κάνει τα λιοντάρια αρνιά και τους λύκους πουλιά που θα κελαηδούν και θα δοξάζουν το όνομα του

Χριστού.

Λέει ο Χριστός: Η Εκκλησία δεν είναι ένας τόπος στον οποίο απαραιτήτως πρέπει να ψάχνει να βρει κανείς και να δει αγίους. Μιμητές του Χριστού στην αγιότητά του, μιμητές της Παναγίας και των αγίων αποστόλων.

Αλλά τι πρέπει να ψάχνουμε να βρούμε;

Πρέπει να ψάχνουμε να βρούμε την ενέργεια και την χάρη του Αγίου Πνεύματος. Και για να μας το κάνει σαφές, ο Χριστός μας μίλησε για την παραβολή της ζύμης.

Έχουμε, λέει, μία μεγάλη ποσότητα αλεύρι. Και μια μικρή ποσότητα προζύμι, ζύμη. Η μικρή ποσότητα αυτή της ζύμης, φαίνεται ασήμαντη, «αλλά μικρά ζύμη, όλον το φύραμα ζυμεί». Και όσο περισσότερο είναι σε επαφή με τον υπόλοιπο κόσμο η ζύμη του Χριστού, τον αλλοιώνει και τον κάνει να γίνεται και εκείνος προζύμι, ψωμί καλό.

Σημασία λοιπόν έχει, μέσα στον κόσμο να υπάρχει η ζύμη του Χριστού. Και το προζύμι του Χριστού, όσο περισσότερο έρχεται σε επαφή με τον κόσμο με τα ζιζάνια, με τα αγκάθια, με τα λιοντάρια, με τις τίγρεις, με τις αρκούδες, τους κάνει και μεταβάλλονται και γίνονται «του Χριστού και της σωτηρίας». Ο ληστής να γίνεται άγιος και δίκαιος, να τον παίρνει ο Χριστός κοντά του. Διότι από τότε ο άνθρωπος σώζεται, από την στιγμή δηλαδή που καταλαβαίνει ότι η αμαρτία είναι κακό, ότι πρέπει μέσα στη καρδιά του να έχει τον Χριστό και τον λόγο του. Όταν επικαλείται ο άνθρωπος τον Χριστό έχει διώξει από μέσα του το προζύμι της αμαρτίας.

Υπάρχει λέει ο απόστολος Παύλος ένα προζύμι αμαρτίας. Είναι η επιθυμία η κακή, η σκέψη ότι αξία στη ζωή αυτή έχει ο,τι φας και ο,τι γλεντήσεις καταφρονώντας το θέλημα του Θεού και κάθε αρχή πνευματική σεμνότητας και εγκρατείας.

Από την στιγμή που ο άνθρωπος απορρίπτει αυτά τα φρονήματα και αρχίζει να ποθεί να κυβερνάει τη ζωή του ο λόγος του Θεού και το θέλημα του Θεού, έστω και αν είναι αμαρτωλός σαν δαιμόνιο, η χάρη του Χριστού και η δύναμη του Χριστού είναι επαρκείς να τον σώσουν και να τον αγιάσουν. Και το θέλημα του Χριστού, ο οποίος ήλθε στον κόσμο για να σώσει και να αγιάσει όχι τους δικαίους και τους αγίους αλλά τους αμαρτωλούς, θα το καταφέρει και θα το κάνει και αυτό.

3. Η απαίτηση του Θωμά και η συγκατάβαση του Χριστού

Ο απόστολος Θωμάς, παρότι απόστολος δεν είναι ήταν εκεί όπου ήταν μαζεμένοι οι μαθητές την πρώτη ημέρα που φανερώθηκε ο Χριστός. Οι άλλοι μαθητές του το έλεγαν, αλλά εκείνος έμενε κολλημένος στη σκέψη και στο λογισμό της ζύμης της αμαρτίας. «Εάν μη ίδω, εάν δεν ψηλαφήσω, εάν δεν πεισθώ, εσάς δεν σας δέχομαι, δεν σας ακούω, δεν σας πιστεύω».

Και ο Κύριος που έχει απέραντη συγκαταβατικότητα και για τη σωτηρία μας ταπεινώνει τον εαυτό του, ταπεινώσε και πάλι τον εαυτό του, για μια ακόμη φορά και εμφανίστηκε επίτηδες ενώ ήταν μαζί με τους άλλους αποστόλους και ο Θωμάς και του είπε: «Έλα Θωμά. Φέρε το δάχτυλό σου ώδε. Βάλτο στα χέρια μου, στην πλευρά μου και κατάλαβέ το, ότι εγώ είμαι που σταυρώθηκα και αναστήθηκα για την σωτηρία του κόσμου».

Και ο Θωμάς, άπιστος μεν και ολιγόπιστος, με δυνατή την ζύμη της αμαρτίας μέσα του, αλλά καλοδιάθετος και ειλικρινής, κατάλαβε το λάθος του, το ομολόγησε και είπε: «Ο Κύριος μου και ο Θεός μου».

Αυτό μας λέγει αδελφοί, ότι όλοι πρέπει να ψάχνουμε με ειλικρίνεια, με απλότητα, με ίσιο τρόπο να βρούμε την αλήθεια του Θεού γιατί πρόκειται για το ποιο μεγάλο πράγμα στη ζωή μας. Πάνω σ' αυτή θα οικοδομήσουμε τη σωστή σχέση μας με τον Θεό, ώστε να αντλήσουμε το έλεός του και να κερδίσουμε τη σωτηρία μας.

Όποιος αγαπάει αληθινά τον εαυτό του και θέλει να σωθεί, να γίνεται μιμητής της ταπείνωσης του Χριστού. Και να προσπαθεί να δει και να καταλάβει την σημασία του μεγάλου δώρου της αφέσεως των αμαρτιών που ανέβλυσε από τον τάφο του Κυρίου μας.

Ένας σοφός του κόσμου τούτου, έγινε χριστιανός ορθόδοξος.

Τον ρώτησαν:

-Γιατί έγινες χριστιανός Ορθόδοξος;

-Γιατί ήθελα να είμαι σίγουρος για την άφεση των αμαρτιών μου, όπως την δίδει ο Χριστός δια των ιερέων του μέσα στην Ορθόδοξη Εκκλησία, ήταν τα λόγια του.

Αυτός γι' αυτό πλησίασε τον Χριστό. Κάποιος άλλος για κάτι άλλο. Αλλά όλοι μας πρέπει να ανοίξουμε τον νου και τα μάτια και τα αυτιά, όχι μόνο του σώματος αλλά και της καρδιάς μας, για να βρούμε την αλήθεια όπως την βρήκε ο Θωμάς και μαζί με την αλήθεια τη σωτηρία μας κοντά στο Χριστό. Αμήν.-